

GEDUVEL IN HET HIERNAMAALS

Klucht in drie bedrijven

door

HERMAN THOLE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEDUVEL IN HET HIERNAMAALS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMAN THOLE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Bokman (65) boer

Jaap Wolting (40) eerste knecht

Mien (35) zijn vrouw

Marcel (18) hun zoon

Hetty (17) hun dochter

Siebe Bannink (35) oomzegger van Willem

Nel (30) zijn vrouw

Dirk Bos (40) knecht

Marjan (18) zijn dochter

Elisa Klompenmaker (30) kennis van Mien

Piet (35) haar man

DECOR:

Eenvoudige boerenhuiskamer. Deuren links en rechts. Rechts een zijraam. Leunstoel, zitbank, tafel met stoelen, theekastje en ergens een boekenrekje met daarop enkele boeken. Links een spiegel.

EERSTE BEDRIJF

's Morgens. Jaap zit aan de tafel een krant te lezen. Hij is gekleed in een overall.

Mien: *(komt op van links. Zij is in het zwart gekleed)* We zouden brood kunnen eten, Jaap... *(loopt nerveus de kamer op en neer)*

Jaap: *(bromt wat, laat dan de krant zakken en observeert Mien een poosje)* Wat betekent dat gegaloppeer door de kamer? Je rent als 'n kip die haar ei niet kwijt kan. Enne... in zondagse kleren?

Mien: *(blijft staan)* Je weet dat Willem Bokman gisteren 'n brief gekregen heeft van z'n oomzegger uit Amerika.

Jaap: Ja, dat weet ik en wat zou dat?

Mien: *(laat zich zuchtend op een stoel zakken)* Dat je dat nog vraagt: "Wat zou dat?" Dat zegt genoeg... meer dan genoeg. In die brief staat dat Siebe Bannink en dat opgedofte wijf van hem volgende week naar Nederland komen... Naar hier.

Jaap: Kan ze niet tegenhouden, Mien. Mooi brutaal trouwens om die brief stiekem te lezen. Die brief is voor de boer bestemd en niet voor Mien Wolting.

Mien: Willem Bokman had de brief zo open en bloot op 't nachtkastje liggen en maar goed dat ik hem ingezien heb, Jaap. Nou heb ik tenminste mijn voorzorgsmaatregelen kunnen treffen.

Jaap: *(legt de krant op tafel)* Wat zeg je me nou? Je voorzorgsmaatregelen kunnen treffen?

Mien: Ik moet 's ernstig met je praten, Jaap, heel ernstig.

Jaap: Zo...

Mien: Je kent Siebe Bannink.

Jaap: 'n Brok verdriet.

Mien: Zeg maar gerust 'n smerige oplichter. Je kunt zo wel raden wat Siebe Bannink enne... dat lelijke wijf, voorhebben met hun bezoek aan hun oom Willem. In de brief schrijft Siebe zo slijmerig... "om de familiebanden te verstevigen en wat te praten over de toekomst."

Jaap: Ha... ha... laat me niet lachen. Siebe Bannink en de toekomst. Die vent produceert alleen maar ellende. De timmerfabriek waar hij hier eens als boekhouder werkte ging door zijn valsschrijverij naar de knoppen. Toen met z'n Nelleke naar Amerika. Wat hij daar uitgespookt heeft weet ik niet.'t Enige wat ik daarvan gehoord heb is dat hij daar drie jaar in de bajes gezeten heeft.

Mien: Juist. En nou komt dat misbaksel deze kant van de oceaan op om met zijn oom Willem te praten over de toekomst! Zal ik jou nou 's vertellen, Jaap, waarvoor die Siebe en dat mens hier komen?

Jaap: Misschien wel om nu deze boerderij naar de knoppen te jagen. Ik acht die Siebe Bannink tot alles in staat. 'n Mispunt is 't.

Mien: Maar die mispunt is wel 't enige familiestuk dat Willem Bokman nog op deze aardbol heeft rondlopen, Jaap.

Jaap: *(somber voor zich uit)* Daar heb je gelijk aan, Mien. Oh... zeker, die vent is eropuit deze boerderij in z'n klauwen te krijgen; daar is geen twijfel over mogelijk. Ik kan me trouwens niet voorstellen dat de boer zo stom zal zijn om z'n hele hebben en houden aan die leegloper van 'n Siebe Bannink te gaan verkwanselen.

Mien: Siebe is 'n smiecht, Jaap. Hij weet duivelsbest dat wij, jij en ik, geen enkel recht kunnen laten gelden op de bezittingen van z'n oom Willem. Wij runnen dan wel z'n boerderij en verzorgen z'n oude dag, familie van Willem Bokzijn we niet. Wettelijk zijn we niks meer dan gewoon personeel.

Jaap: En wat kunnen we aan deze toestand veranderen, Mien? Niks. Helemaal niks.

Mien: Familie van Willem zijn we niet en worden we niet, dat weet ik ook, maar we kunnen er wel voor zorgen dat Siebe Bannink deze boerderij niet in handen krijgt. Want reken erop, Jaap, mocht die vent 't hier voor 't zeggen krijgen, wij... jij, ik en de kinderen kunnen de biezen dan wel pakken.

Jaap: Hoe denk je 't zo te versieren dat Siebe de boel niet in handen krijgt? We kunnen hem natuurlijk vriendelijk vragen zijn handen even op tafel te leggen, hakbijltje uit de schuur...

Mien: Hou op, man! Luister! Voordat dat smerig stel uit Amerika vertrekt heeft Willem Bokman z'n boerderij en alles eromheen al op jouw naam laten overschrijven, Jaap. Siebe Bannink mag wat mij betreft tegen 't plafond omhoog springen... de boerderij is van ons.

Jaap: Wat zit je nou te raaskallen, Mien? De boerderij van ons. De boer schrijft nooit z'n spulletje op mijn naam... daar ken ik hem te goed voor.

Mien: O jawel. Ik help hem er 'n beetje mee. Ik zei zo-even al dat ik bepaalde voorbereidingen al getroffen heb, Jaap. Ik heb namelijk 'n plan...

Jaap: 'n Plan? En wat mag dat dan wel voor 'n soort plan wezen?

Mien: *(staat op van haar stoel)* Je ziet dat ik helemaal in 't zwart ben.

Jaap: Daarover heb ik me al verbaasd. Wat heeft dat te betekenen, Mien?

Mien: Wanneer kleedt iemand zich in 't zwart?

Jaap: Als... als er ene is overleden.

Mien: Precies. Ik ben in de rouw.

Jaap: *(komt half uit zijn stoel omhoog)* Jij... jij in de rouw?

Mien: Dat zeg ik.

Jaap: Maar... dan zou er dus iemand...

Mien: Jawel... Willem Bokman is vannacht helemaal onverwachts gaan hemelen.

Jaap: *(springt nu geheel overeind)* Wat zeg je? De boer is vannacht... overleden?

Mien: Zoiets kan nou eenmaal gebeuren, hè.

Jaap: En dat zeg je nou pas? Zo koel... zo...

Mien: Nou ja..... 't kwam voor mij niet zo onverwachts, Jaap. 't Heengaan van Willem past namelijk in mijn opgezet plan.

Jaap: *(hapt naar adem)* Je wilt... je wilt me toch niet vertellen, Mien, dat de plotselinge dood van de boer 'n bedacht onderdeel vormt van de voorbereidingen welke jij...

Mien: Toch wel. Willems dood is namelijk 'n belangrijke voorwaarde voor 't slagen van mijn plan. 't Kon niet anders... Willem moest hemelen.

Jaap: *(is door de kamer gaan ijsberen)* Weet je wel wat je daar zegt, Mien Wolting? Dood met voorbedachten rade!

Mien: Ik geef me er volledig rekenschap van.

Jaap: *(staart Mien verbijsterd aan)* Wat maak je me nou dan? Waar is de boer?

Mien: Op bed.

Jaap: *(loopt haastig naar de deur rechts)* Asjemenou zeg. Moord met voorbedachten rade... *(wil afgaan)*

Mien: Blijf hier!

Jaap: *(keert aarzelend terug de kamer in)* Ik moet de politie hiervan op de hoogte brengen, Mien.

Mien: Dat doe je niet!

Jaap: *(steunt met beide handen op de tafel)* Mijn vrouw vermoordt de boer in koelen bloede... omdat dat in haar plan is opgenomen.

Mien: Geen echte moord, Jaap.

Jaap: Geen echte moord? Ja, is de boer nou dood of is hij niet dood?

Mien: Willem is nog even gezond zoals hij gisteravond op bed stapte.

Jaap: *(staart Mien bedremmeld aan)* Jij zei dat de boer afgelopen nacht is overleden!

Mien: Dat zei ik... en ik zeg nu: niet echt. Willem Bokman is schijndood.

Jaap: Dan moet als de sodemieter de dokter komen. *(wil naar de deur rennen)*

Mien: Geen dokter! Ga zitten, Jaap! *(als Jaap is gaan zitten)* Ik zal proberen je alles uit te leggen. Jij weet even goed als ik dat deze

boerderij alleen op jouw naam komt als Willem Bokman dit vastlegt in 'n testament... of dat hij 't gewoon aan jou schenkt... bij zijn leven.
Jaap: Doet hij nooit. Zolang hij nog gezond rondloopt wil hij hier de baas blijven.

Mien: Dat begrijp jij dus ook?

Jaap: Jawel, maar van dat dood en schijndood snap ik geen barst... geen donder om 't zomaar 's te zeggen.

Mien: 't Is niet gemakkelijk uit te leggen, Jaap. Luister goed! Mocht Willem Bokman komen te overlijden dan gaat zijn bezit, mits er geen testament is, zondermeer naar zijn enige familie, Siebe Bannink.

Jaap: Maar, pas bij 't overlijden van de boer.

Mien: Of als Siebe met gemene praatjes klaar weet te spelen Willem over te halen de boerderij nou al op zijn naam te laten schrijven. Siebe belooft hem gouden bergen... 'n totaal verzorgde oude dag in 'n riante villa in 't Gooi of 'n appartement in een fraai bejaardentehuis met zicht op paardenrenbaan Duindigt... Oh, ik ben ervan overtuigd dat Siebe Bannink de kop van Willem Bokman hartstikke gek kan maken.

Jaap: Ik begin jou geloof ik 'n beetje door te krijgen, Mien. Jij wilt met jouw plan proberen Siebe 'n slag voor te wezen.... Heb ik gelijk of niet?

Mien: Hebbes. Voordat die lepe vent hier over 'n week binnen komt stuiven moet Willem zijn boerderij al op jouw naam hebben overgemaakt, Jaap.

Jaap: Ik ken de boer, Mien... Nooit, nooit en nooit zal hij 'n testament schrijven waarin hij mij de boerderij gunt... Nooit.

Mien: Met 'n beetje hulp van onze kant, Jaap...

Jaap: Toch geen gemene streken... eh Mien? Want dan zouden we geen steek beter wezen dan die schurk van Siebe Bannink en z'n wijf.

Mien: We moeten Willem Bokman enkel maar 't idee geven dat hij dood is.

Jaap: Oh, dat lijkt me simpel. We zeggen tegen de boer dat hij moet gaan liggen omdat hij dood is. Doden staan gewoonlijk niet, hè. En dan maar roepen: Jij bent dood, boer... jij bent dood.

Mien: Je zit aardig in de buurt, Jaap.

Jaap: Hè?

Mien: Alleen hoeft Willem niet te gaan liggen. Hij loopt hier straks vrij rond door het huis. Wel de deuren op slot natuurlijk. Verder moet hem duidelijk worden gemaakt dat hij de afgelopen nacht is gaan hemelen, maar dat hij om een of andere reden nog niet in de hemel

is toegelaten maar is terechtgekomen in 't voorgeborgte... 't vagevuur.

Jaap: En wie vertelt hem die onzin?

Mien: 'n Engel.

Jaap: Wat zeg je? 'n Engel? M'n allerliefste wicht, ben jij wel goed hier? *(wijst op zijn voorhoofd)*

Mien: Maak je over m'n kop geen zorgen, Jaap. Even 't volgende: ik zou graag willen dat je 't verdere verloop van dit plan aan mij overlaat. Bemoei jij je maar gewoon met je eigen zaken, dan doe ik dat met de mijne.

Jaap: Uitstekend... Ga ik 'n poosje op vakantie naar Ameland. Dat lijkt me 'n prima idee. Kun jij je lekker uitleven met vagevuur, engel en andere hemelse geesten.

Mien: Niks hiervan. Jij blijft hier. Ik kan je de komende dagen best nog 's nodig hebben.

Jaap: Om nieuwsgierige lui buiten de deur te houden.

Mien: Geen mens buiten dit huis komt iets te weten over hetgeen hier binnen de deuren gebeurt.

Jaap: Dirk....onze knecht?

Mien: Onze knecht blijft hier voorlopig intern. Ik vertel hem niet meer dan dat hij per se weten moet om m'n plan te laten slagen.

Jaap: En onze kinderen?

Mien: Hetty en Marcel weten al 't een en ander. Voordat ze vanmorgen de krantenwijk opgingen heb ik ze 't belangrijkste verteld.

Jaap: Buikpijn van 't lachen natuurlijk.

Mien: Ze toonden alle begrip voor mijn actie, Jaap.

Jaap: En als ze mij straks allerlei domme vragen stellen?

Mien: Jij houdt je gewoon van de domme... dat kun je wel... enne anders stuur je ze maar met hun vragen naar mij.

Jaap: En wat als de boer plotseling komt binnenstappen?

Mien: Negeren!

Jaap: Ondersteboven lopen.

Mien: Alsof hij er niet is. Niet met hem praten... niet naar hem kijken... hij is er gewoon niet voor ons... heel belangrijk, Jaap.

Jaap: Dan die engel... wat moet ik me daarbij voorstellen? Komt die net als zwarte Piet door de schoorsteen naar beneden roetsen?

Mien: Die engelen...

Jaap: Toe maar, komen er hele engelenscharen.

Mien: Twee engelen en die komen gewoon door de deuren.

Jaap: Ja, dat kunnen ze, hè... gewoon door de gesloten deuren binnenkomen.

Mien: Enkel de buitendeuren van de boerderij zijn op slot. De engelen slapen de komende dagen hier op de boerderij. Het zijn goede kennissen van me uit m'n geboortedorp enne...

Jaap: Ik hoor achter gestommel. *(legt een oor te luister aan de rechter deur)* De boer, denk ik.

Mien: Snel, Jaap! Kleed je om in 't zwart! *(duwt Jaap naar de linker deur en gaat na hem af. Na enige tijd komen Elisa en Piet van rechts op. Ze zijn in reiskleding. Piet draagt een weekendtas)*

Piet: *(kijkt de kamer rond)* Geen mens, Elisa.

Elisa: We hadden misschien toch beter even kunnen aanbellen, Piet.

Piet: Nee... nee, we moesten proberen zo stilletjes mogelijk binnen zien te komen, zei Mien Wolting door de telefoon.

Elisa: Mien heeft ons nog heel wat uit te leggen. Ik snap nog niet veel van het verhaal dat ze jou heeft opgedist. 't Moest ook allemaal zo rap gebeuren... tas inpakken en wegwezen.

Piet: Als ik 't goed van Mien heb begrepen dan gaat 't om boer Bokman. Dat moet zo'n rasechte stijfkop zijn.

Elisa: Die Bokman wil niet van zijn boerderij af, vertelde Mien mij eens. De Woltings werken al lang op dit bedrijf en menen er recht op te mogen hebben, maar ze zijn geen familie van de boer. Ze zijn niet meer dan boerenarbeiders.

Piet: Nou, boerenarbeiders... Als ik 't goed begrepen heb bestieren zij de hele boerderij. Boer Bokman woont er gewoon bij in... vrije kost en inwoning.

Elisa: Daar is natuurlijk niets mis mee.

Piet: Dat is geloof ik ook niet 't probleem. Uit het telefonisch gesprek zo-even met Mien Wolting maakte ik op dat 't gaat om 'n oomzegger van boer Bokman die momenteel in Amerika verblijft. Dat moet 'n gemene oplichter wezen. De laatste jaren heeft hij daar in de bak doorgebracht... Hé, hoe was de naam ook weer? Mien zei 't nog...

Elisa: Ja, Mien heeft mij er ook wel 'ns iets van verteld. Is 't niet zoiets van Ban... Ban... Bannink?

Piet: Siebe... Siebe Bannink... zo noemde Mien hem. Nou, en die vent schijnt over 'n week hier te willen komen om met zijn oom te praten over de toekomst. Z'n vrouw komt mee. En die schijnt ook al niet op de nominatie voor te komen om heilig te worden verklaard.

Elisa: Oh, dan snap ik de boel. Siebe Bannink is familie van boer Bokman en heeft daarom de meeste rechten... de grootste kans om de boerderij in de wacht te slepen. Daar zit hem de kneep... ha ha ha...

Mien: *(op van links)* Kijk nou 'ns aan... Elisa en Piet. Ik had jullie eigenlijk nog niet verwacht.

Piet: Er was grote haast bij, zei je door de telefoon, Mien.

Elisa: Dus inpakken en op stap.

Piet: En hier staan we dan... ter uwer beschikking.

Mien: Hoe dan ook, ik ben blij dat jullie zo snel konden komen. Maare... ga zitten... of... nee, we kunnen beter even naar de keuken gaan. Willem Bokman kan hier elk moment binnen komen stappen en die heeft met wat wij te bespreken hebben niks te maken. Kom maar mee. *(gedrieën links af)*

Willem: *(op van rechts. Hij is een ijdele man en is gekleed in een streepjespak)* Ik meende toch dat ik hier iemand hoorde praten. *(loopt naar de spiegel, bestudeert alle kanten van zijn gezicht en schikt zijn dasje recht)* Willem Bokman, je mag er nog best wezen... mooi strak in 't vel en ogen in de kop die twinkelen als blauwe saffieren. *(onderwijl komt Jaap van links op. Hij is nu in het zwart)* Morge, Jaap, ik zei zo-even voor de spiegel nog tegen mezelf: Willem, je mag er nog best wezen. *(Jaap loopt nerveus de kamer op en neer. Hij weet zich duidelijk geen houding te geven. Willem kijkt weer in de spiegel)* Zou jij zeggen, Jaap, dat deze vent al over de zestig is? Gladde huid overal en ogen in 't hoofd als 'n jonge kerel rond de dertig jaar. *(keert zich tot Jaap)* En dan hoor ik jouw vrouw gisteravond tegen me zeggen: "Willem, ga naar bed, want je ziet er uit als 'n kip die de snotziekte onder de leden heeft"... Klets!!! Ik heb me nog nooit zo lekker in 't vel gevoeld als de laatste tijd. Wat!? Ik ga je iets anders vertellen, jong... Zondagmorgen in de kerk... 'n Beeldschone vrouw zat schuin voor me in de bank. Zij was misschien voor in de veertig. Enne... nou sta ik niet te liegen, Jaap... Sjans! Om de haverklap keek ze achteruit en lonkte naar mij. Dat zegt toch wel wat over de uitstraling van mij, dunkt me. En dan durft je vrouw Mien me uit te maken voor 'n zieke kip die aan de snot is... *(kijkt onderzoekend naar Jaap)* Mot je er nog op uit, jong? Je bent ja op z'n zondags.

Mien: *(op van links met brood en koffie. Ze zet twee bordjes op de tafel)* Kom Jaap, nu eerst maar brood eten.

Willem: 'n Broodje zal er wel ingaan, Mien.

Mien: *(gaat aan tafel zitten)* Kom je dan, Jaap?

Jaap: Dat zal wel moeten, hè... *(gaat ook aan tafel)*

Willem: *(schuift ook aan bij de tafel, maar merkt dat hij geen bordje heeft)* Geen bordje? Mien, heb ik 'n houten bek?

Mien: *(schudt droevig met haar hoofd)* Wat is 't toch wat... Gisteren zat Willem nog gezond en gezellig bij ons aan de tafel... en nou... ik ben er kapot van... *(eet een broodje)*

Jaap: Ja, ja, ja, ik zie hem daar nog zo zitten... *(neemt ook een broodje)*

Mien: *(wijst op de tafel voor Willem)* Daar, op z'n eigen plek. *(hoofdschuddend)* Wat kan 't toch snel gaan.

Willem: *(heeft met verbijstering het gesprek gevolgd)* Wat bezielt jullie beiden?

Jaap: *(pakt het laatste broodje)* Zo gezond... zo ben je er niet meer...

Willem: Ja jong, pak 't laatste broodje ook maar. Wat kan jou 't ook schelen. Als jij 't maar hebt. Dat Willem hier op 'n droogje zit zal je worst wezen.

Mien: Ik vond Willem de laatste dagen al anders dan normaal... traag, keek wat hol uit de ogen en gisteravond zag hij zo bleek om de neus dat ik hem aanraadde maar wat vroeg op bed te gaan.

Jaap: Precies, de boer was al 'n poosje niet zoals hij wezen moest.

Mien: En dan kom ik vanmorgen bij zijn bed om 's te kijken hoe 't met hem gaat en dan vind je hem... *(begint hevig te snikken)* Arme Willem Bokman... hij lag daar alsof hij lag te slapen. Ik riep: Willem!... Niks. Schudde aan z'n schouder... Niks.

Jaap: Wat zal je geschrokken zijn.

Mien: Dat kun je je denken....Ik werd zo koud als ijs.

Jaap: Zo'n vitale man... zo vol nog in 't leven... zo eh... ik kan 't niet geloven.

Willem: *(slaat met zijn vuist op tafel)* Genoeg! Nou wil ik wel 's weten welk spelletje jullie aan 't opvoeren zijn. Belachelijke onzin dat jullie beiden hier zitten te brabbelen. Jullie zijn gewoon niet goed bij jullie hoofd. Hier zit Willem Bokman. *(klapt in zijn handen)* Horen jullie dit? Nou, Willem klapte in z'n handen. Hij zit op z'n eigen plekkie aan de tafel en wil koffie en brood. Heb je dat verstaan, Mien Wolting? Koffie en brood!

Mien: Een prachtige troost hebben we, Jaap... De zekerheid dat Willem daarboven op 'n goede plek is beland. Zo'n keurige, vrome man... elke zondag naar de kerk en nooit zou hij 'n mens wat tekort willen doen.

Jaap: Waar ik me wel grote zorgen over maak, Mien?... De boerderij. Hoe moet dat nou verder met deze boerderij?... Met zijn paard?

Mien: Dat is op dit moment helemaal niet van belang, Jaap. Ik wil er zelfs niet eens over denken, daar heb ik de kop nu niet naar staan. M'n gedachten zijn helemaal bij onze Willem... Hij is hier niet meer... Wat zal 't huis de eerste tijd leeg zijn... zonder hem.

Willem: Doe potverhierengunter die oogkleppen van jullie 's los, dan zien jullie Willem hier aan tafel zitten... zonder koffie... zonder brood.

Mien: *(staat op van tafel)* Ik ruim op, Jaap. *(pakt de bordjes van tafel)*

Willem: Opruimen?? En ik dan? De boer? De baas? Hoe zit 't daar dan mee? Lust hij geen stukkie brood... 'n bakkie koffie? (*Mien gaat met de spullen af*) Jaap!!! (*Jaap veegt behoedzaam wat kruimels van de tafel*) 't Moet toch niet gekker worden! (*komt van zijn stoel*) Alsof Willem Bokman niet bestaat! (*gaat door de kamer ijsberen. Bij het passeren van de spiegel werpt hij een blik hierin, trekt aan zijn oren en neus*)

Piet: (*statig op van links. Hij is gekleed als butler. Op een goudof zilverkleurig presenteerblad liggen een paar sneden onbelegd brood. Daarnaast een glas water*) Uw ontbijt, meneer Bokman. (*zet presenteerblad op de tafel*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto